

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 10. Tam festino gradu procedit Christus, vt mirentur, & timeant
Apostoli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

famen, ignomiam &c. Hæ viros iustos non contumeliant aquæ: mouerunt enim ex illarum patientia, gloriæ messem secundari, tantoque futurum amplius præcium, quanto labores in Dei obsequium tolerati fuerint grauiores; quocirca ad atrijs fluminis incrementum, Dei ciuitatis gaudio tripudiat vberiori, quam iusti animam intelligimus. In spem ergo erigere, quò fuerint pane toleratu difficiliores, eò fructus & haulu gloriæ celestis pleniori hoc inuuit D. Iacobus:

Iacob.

1.2.

Omne gaudium excitatione, fratres, cum in varias tentationis incidereis. Vestrum crescat gaudium, dum crescit tentatio, dum omnes in te cernes nubes irruere, tantoque impetu proflire, vt nemo dixerit, illis posse vi vlla resisti, dum te Principes persequuntur, te captiuum ducunt apparitores, te vestibus exuunt satellites; te flagellis cadunt, dum hic tibi bona diripit, alter honore sugillat, dū te paupertas angit, ignominia deicit, carceres constringunt, aduersarij multiplicantur, increfcit necessitas: Omne gaudium excitatione. Quam accuratè Dei electos describit Moyfes, in persona Tribus Zabulon, & Issachar, de illis hoc prædicens elogium: Amolabunt victimas iustitiae, qui inundationem maris quasi lac fugent, & thesauros absconditos arenarum. Prouidum suspicite populum. Cuius erit hoc exercitium, Deo victimas litare, amarissimas maris vndas, turbatosque fluctus, quasi dulcissimum lac exsugere, quibus absconditos arenis thesauros expileantur. Quis pro merito hanc exponat prophetiam? Nemo: illam tamen gaudemus in Dei seruis esse ad amissim implet: m-hi namque Deo victimas incessanter immolant carnis suæ, sub iugo rationis illam reprimendo, male compositos refrenando motus, illicitalque voluptates, nominatim autem Martyres, qui velut multa siti anhelu dilatato ad palmi latitudinem ore, vt aquam suavissimo de fonte bibant bullicientem accurrunt, ita & illi proferant vt hauriant, velut lac dulcissimum, inflatas illas terribilesque vndas minarum, tormentorum, perse. utonum, quas tempestuosum illud, vt mare, cor tyrannorum in Dei martyres despumabat, ex his autem effodiebant sibi thesauros sub arenis absconditos.

Dent. 33.

ascendimus Hierosolimam, & consummabuntur omnia quæ scripta sunt per Prophetas de filio hominis. Quo demonstrat, quis ille fuerit: à quo motus ita celeriter incescit, vt breui tempore percurrere valeret, tot quot vates prænumij sentitas viaeque designarant. Hoc autem vltimū fuit iter, quo perrexit in Hierusalem. Præterit paulo ante diebus cum Iudæi lapidare festinabant, quocirca se periculo subducit & petit Galilæam. Hinc eum sorores Laxari euocarunt; agique cum discipulis de repetendo Iudæam, licet illis ab eo discedentibus, qui terrore lapidum etiam tum timidi, ab incepto eum conabantur diuertere proposito: Nunc volebant te Iudæa lapidare, & iterum vadis illuc: Reuertitur igitur Christus, & toti mundo notissimum parat miraculum, quatuordecim annis Lazari reuocat ad vitam, tot circumstantiis irrefragabilibus, vt se superatos esse inimici, vel inuicti faterentur: vnde cum nec esse possent honori derogare, concilium cogunt vniuersale, præside Caipha, quo eius mortem communi suffragio, concluserunt. Quo cognito Christus ad terram Ephrem circa Iordaniem secedit, ibique ad paucos dies diuino consilio later incognitus inimicis. His elapsis, focus quia venit hora eius, vt nostræ salutis per crucis mortem imponat catastrophem, ipse proponit in Hierusalem, velut onis ad lanienam: in eum autem finem tam publico graditur itinere, tot in eo mirabilia operatur, vt turbam post se trahat infamiam, ac tantam vt & ipse Zacharus pigraus, ad eius introitum in Iericho arborem ascenderit, Christum viuentem ingreissentem, Christus quoque comitabantur, religiosæ quædam mulieres, nominatim vxor Zebedæi mater Iacobi & Ioan. Hoc in itinere se Saluator statuit antistitem, tanque celeri progreditur pede, gressi que duplicati, vt voluit ab modum à grauitate, ac modestia consueta alienum stupuerint, imuerintque discipulis qui inter se colloquebantur: dicentes: Quæ hæc, præter morem, tanta magistri itineris acceleratio? Deinde, timere ceperunt, suspicari, num forte Hierosolimam tenderet, vbi certò nouerant, eum iam à concilio generali nigro calculo damnatum & publico per vrbis plateas præcone indictum, si quis nosset vrbem esset, indicaret utique capiendum; ita testatur D. Ioan. Hoc autem inuuit D. Marc. Erant autem in vna ascendentibus Hierosolimam, & præcedebat eos Iesus, & studebant, & sequentes timebant. Vt autem hoc Christus agnouit, quem nihil latebat, Assumens discipulos dixit eis: Quæ ei essent eum uera. Loquitur: Nostisne? quò tendamus? Nostisne, quia ascendimus

§. 10. Tam festino gradu procedit Christus, vt mirentur, & timeant Apostoli.

17

Mentis oculos clarius sel piscis illuminat, piscis illius celestis, in eo quod ait: Ecce

ascendimus Hierosolimam, & consummabuntur omnia quæ scripta sunt per Prophetas de filio hominis. Quo demonstrat, quis ille fuerit: à quo motus ita celeriter incescit, vt breui tempore percurrere valeret, tot quot vates prænumij sentitas viaeque designarant. Hoc autem vltimū fuit iter, quo perrexit in Hierusalem. Præterit paulo ante diebus cum Iudæi lapidare festinabant, quocirca se periculo subducit & petit Galilæam. Hinc eum sorores Laxari euocarunt; agique cum discipulis de repetendo Iudæam, licet illis ab eo discedentibus, qui terrore lapidum etiam tum timidi, ab incepto eum conabantur diuertere proposito: Nunc volebant te Iudæa lapidare, & iterum vadis illuc: Reuertitur igitur Christus, & toti mundo notissimum parat miraculum, quatuordecim annis Lazari reuocat ad vitam, tot circumstantiis irrefragabilibus, vt se superatos esse inimici, vel inuicti faterentur: vnde cum nec esse possent honori derogare, concilium cogunt vniuersale, præside Caipha, quo eius mortem communi suffragio, concluserunt. Quo cognito Christus ad terram Ephrem circa Iordaniem secedit, ibique ad paucos dies diuino consilio later incognitus inimicis. His elapsis, focus quia venit hora eius, vt nostræ salutis per crucis mortem imponat catastrophem, ipse proponit in Hierusalem, velut onis ad lanienam: in eum autem finem tam publico graditur itinere, tot in eo mirabilia operatur, vt turbam post se trahat infamiam, ac tantam vt & ipse Zacharus pigraus, ad eius introitum in Iericho arborem ascenderit, Christum viuentem ingreissentem, Christus quoque comitabantur, religiosæ quædam mulieres, nominatim vxor Zebedæi mater Iacobi & Ioan. Hoc in itinere se Saluator statuit antistitem, tanque celeri progreditur pede, gressi que duplicati, vt voluit ab modum à grauitate, ac modestia consueta alienum stupuerint, imuerintque discipulis qui inter se colloquebantur: dicentes: Quæ hæc, præter morem, tanta magistri itineris acceleratio? Deinde, timere ceperunt, suspicari, num forte Hierosolimam tenderet, vbi certò nouerant, eum iam à concilio generali nigro calculo damnatum & publico per vrbis plateas præcone indictum, si quis nosset vrbem esset, indicaret utique capiendum; ita testatur D. Ioan. Hoc autem inuuit D. Marc. Erant autem in vna ascendentibus Hierosolimam, & præcedebat eos Iesus, & studebant, & sequentes timebant. Vt autem hoc Christus agnouit, quem nihil latebat, Assumens discipulos dixit eis: Quæ ei essent eum uera. Loquitur: Nostisne? quò tendamus? Nostisne, quia ascendimus

cēditus Hierosolimam, ubi consummabuntur omnia quæ scripta sunt per Prophetas de filio hominis; tradetur enim Principibus (illi quippe in eius iam necem conspirant) ut in eo exco- gitatum exequantur consilium.

Hic credo vaticinium impleretur Isaia: *Et timebunt qui ab occidente. Et cū venerit quasi fluvius violentus, quem spiritus Domini cogit.* Timebunt dum venerit, timebunt dū eum. Quasi fluvius violentus, tanto videbunt impetu procedentē, quem vehemens impellensque spiritus Domini cogit, agitat, excitat. Fluvius in mare decurrens, hominem signat, ad ultimam metam properantē: quod & ipsa mulier Tecutis noverat dū Davidem exorat: *Omnes morimur, Et quasi aqua dilabimur.* Magno decursu rapitur ex leatungine fluvius, seu aqua decidua, ut cuncta vastare velle videatur. Si hanc insuper ventus impellat vehementior, tam rapido defluit cursu, ut in admirationē rapiat spectatores, ut notat David de aliis loquens: *Sicut torrens in Austro.* Nervosē Christi delineat, si spiritum fluvium, fonte manantē virginali. Ad nostrā salutis desiderio, quo velut spiritus Domini agitur violento: *Quem spiritus Domini cogit; amore, inquam, velut calcem pronocatur, ut muros transiliat, superetque propugnacula; tam celeri passu festinat, ut timore non mediocri discipuli percellantur: Timebunt, qui ab occidente. Et sequentes discipuli timebunt.* Quis te

Salvator impellit, quis currenti calcem addit? exultas ut gigas ad currendam viam, ut hac te gradientem via comitari, videam posse neminē. Ita hoc, illis his verbis indicavit: *Eccc ascendimus Hierosolimam, Et consummabuntur omnia.* Primum illis, quasi digito ad oculum, futurum præ- nuntiat: *Eccc, ut eum Deum esse credant qui hæc noverat tā distinctē, quasi qui omnia divinis suis oculis haberet præsentia, qui verō sic futura prædicit, ut Deus adoratur.* Annuntiate quæ ventura sunt in futurum. Et sciemus, quia *Dij estis vos.* Nota verbum, *sciemus*: materiam enim doctrinæ Theologicæ præbet amplissimam. Paucis autē diebus evenerat, quod præfati sumus: dum enim Iudæa excedens, Galilæam petierat, eum- que inde Martha ac Magdalena in fratris La- zari subsidium evocarat, iamque iter eō susci- peret, opponunt se discipuli, capitis ei proponunt periculum, quod iam pridem vix evaserat, tum illis exposuit nihil esse quod timeant, omnia tu- ta, quæ ipse prævidebat, euentura.

Hoc verbis illis significavit: *Si quis ambalau- rit in die, non offendit.* non timebat qui videt ubi

pedes figat, q. d. oculi mei divini sunt, quibus a- perra nudaque sunt omnia. Nunc verō dicit, ascensum hunc suum Hierosolimam alio fu- turum modo: capietur enim, tradetur Principi- bus, Gentibus Iudæis, illudetur, conspuetur, fla- gellabitur, coronabitur, crucifigetur: hæc autem illis ita distinctē prænuntiat, quasi oculis cernat sibi præsentia: *Eccc ascendimus Hierosolimam, Et filius hominis. Et c.* Qui ostendit, ac declarat se tā perspicacibus valere oculis, sole claris patet, eū esse Deum, de quo D. Paul. *Et non est ulla crea- tura invisibilis in conspectu eius.* Omnia autem nuda & aperta sunt oculis eius. Cui consonat Sa- lomoni: *A saculo, Et usque in saculum respicit.* Et quod ut talis, sicut prælibavimus, nihil haberet, unde sibi mortem formidaret; nunc autem ait, esm̄ a se per manus Iudæorum, atque Gentilium esse perferendam, & quidem ignominiosam.

Secundū: ut omni ibus sit propalam, quod nulla vi coactus moriatur, sed voluntate tam in- tegra liberimus, ut suos ipse egressus ad mor- tem consideret: *Ascendimus.* Non dicant, quod nos cogant, sed quod *Ascendimus.* Pergit infini- ti meriti ac immensi valoris sacrificium oblatu- rus: quia verō ad hoc primum requiritur, ut sit voluntarium, iuxta illud D. Pauli: *Non ex iristi- tia, aut ex necessitate: hilarem enim animum dili- git Deus:* & David: *Voluntariū sacrificabo tibi.* cunctis liqueat hoc esse illud sacrificium, quod- que potuerit David in eius persona Patri confi- tēti: *Eccc venio ut faciam voluntatem tuam:* de Ps. 119. 8. quibus aliās plura diximus.

§. II. Consummabuntur omnia. Paucis ho- ris complevit ea Salvator, quæ quinque mil- le annis evant delineata, illum namque amor excitabat.

Tertio, tam celeri progreditur pede, tanta- que diligentia, multum enim illi restat itineris, virgetque tempus, paucis quippe horis implere debet, & pertransire, quidquid Prophetæ dixerunt, scripserunt, designarunt; de- pignorari verba cūcta ac promissa, quæ per eorū ora itauerat, ut nec apex vel vnicus sit, qui non exactē perfecteque compleatur, percurrere ipse solus nec quidem vnius diei tempore, quidquid illi quinq; mille annis præsignarunt. *Eccc ascen- dimus Hierosolimā, Et consummabuntur omnia, quæ scripta sūt per Prophetas de filio hominis.* Quid ita cōtēdis dō Domine! Implere festino, quidquid de me Prophetæ præciterūt. An ad hoc ita properā- dum

Isai. 59.
29.
2 Reg. 24.
14.
Ps. 119.
5.
Isai. 41.
23.
Ioh. 11.
11.

Heb. 4. 14.
Ecc. 39. 25
2. Cor. 1. 7
de Ps. 119. 8.

